

Abstrakt

Tato práce se zabývá nezbytností a dopady opatření přijímaných ve starých členských státech Evropské unie (EU-15) v rámci cíle snížení skleníkových plynů podle strategie Evropa 2020. Použitím environmentální Kuzněvovy křivky (EKC) pro emise oxidu uhličitého (CO₂) jako teoretického rámce, zpožděného autoregresivního distribuovaného modelu jako ekonometrické techniky a dat z let 1970 až 2010 (1991 až 2010 pro Německo) testujeme nezbytnost těchto opatření. EKC je nalezena v Belgii, Dánsku, Francii, Německu, Nizozemsku, Španělsku, Švédsku a ve Velké Británii. Avšak, pouze v Dánsku je detekována signifikantně (na deseti procentní hladině významnosti). Použitím základní implikace z EKC zjišťujeme, že pouze v Dánsku je hospodářsky rozvoj dostatečný k udržení kvality životního prostředí, tedy další opatření nejsou potřeba. Ve zbývajících státech použitím Toda-Yamamotovy metody testujeme Grangerovu kauzalitu, abychom prozkoumali dopady opatření na hrubý domácí produkt (HDP). Naše výsledky naznačují, že pouze v Rakousku, Německu (s opatrností kvůli omezenému počtu pozorování) a Irsku, tato opatření mohou ohrozit hospodářský rozvoj, v ostatních státech byla nalezena žádná anebo pouze jednosměrná kauzalita (od HDP k CO₂). Pro zachování kompletnosti naší práce, EKC byla testována také ve dvou panelech států z EU-15 a byla nalezena v obou na jednoprocenní hladině významnosti.

Klasifikace

0130, 0440

Klíčová slova

environmentální Kuzněvova křivka, Evropská Unie, EU-15, emise oxidu uhličitého, životní prostředí, ekonomický rozvoj